

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 an 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiune.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Octombrie 1897 încep
noue abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonați sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe cu prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nați, ca adresele să fie însemnate
oat se poate de corect și legibil.
Domnii abonați vechi sunt ru-
gați a lpi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea.

România în
in Carpați.(m.) În ce raport se află România,
după poziția ei geografică, cu Ungaria, din
punct de vedere militar? Aceasta o apre-
ciază, se înțelege ca diletant, Bartha Mi-
klos în un prim-articol din „Magyaror-
szág“ dela 2 Octombrie c. și ajunge la
concluzia, ca România în privința acea-
sta este cu totul aservită Ungariei!România — așa e mersul deduc-
țiilor lui B. — ni-se prezintă pe hartă
în forma unei guri căscate, între ale că-
rei falci e vîrit Ardealul, ca o bucură
mare, uriașă. Formațiunea aceasta în-
seamnă pentru România o debilitate, din
două considerante principale. De o parte
România ar întâmpina mari greutăți în
apărarea granițelor ei ardelenice, extinseîn mod nenatural față de corpul țării. De
altă parte debilitatea se mărește prin
aceea, că toate liniile strategice interne
ale României se află în Ardeal și e știut,
că acela, care are în stăpânire liniile in-
terne ale unui ținut, poate să dobân-
dească chiar și cu puteri militare mai
mici rezultate însemnate.Deci în cazul unui război cu Au-
stro-Ungaria, România în urma poziției
sale nefavorabile, ar fi în cel mai mare
pericol.De aci apoi B. concludă mai de-
parte, că „pentru România este chestie
de existență alianța, simpatia și bunăvo-
ința regatului maghiar pe deplin edifi-
cat“.Bine să ne însemnăm, că B., — ca
toți Maghiarii în ziua de azi — vorbește
de un „regat maghiar deplin edificat“,
adeacă de un stat curat național, cu 17—18
milioane de Maghiari, care conduce de-
stinele întregii monarhii habsburgice.

Adeacă stat național maghiar!

Voi Românii din România, rege,
guvern și opinie publică neoficială, bă-
gați bine de seamă ce faceți! În virtutea
alianței sau prieteniei exprimate în toa-
stele din Buda ale celor doi monarhi,
lăsați mână liberă Maghiarilor să conti-
nue și să-și completeze neajunghi edifi-
carea statului lor național și țineti la
alianța și prietenia acestui stat. Dacă nu
veți observa una sau alta din aceste con-
diții va fi vai și amar de capul vostru, căci
se știți, că în urma poziției geografice a
țării noastre sunteți aserviți statului ma-
ghiar!Astfel ne prezintă Bartha raportul,
ce trebuie să existe în viitor între Ro-
mânia și Ungaria.Dar' oare în adevăr așa stau lu-
crurile? Singură poziția geografică a Ro-
mâniei se fie atât de desavantajoasă
pentru aceasta mândră țeară, încât ea
se fie aservită și silită în viitor a se în-
verti numai în jurul politicii croite în
Budapesta, cum vecinic luna de pe cer se
rotește în jurul pământului?Această supoziție nu se poate admite!
Concedem, că poziția României din punct
de vedere militar față cu Austro-Ungaria
și în special față cu Ardealul, e nefavo-
rabilă, dar' această împrejurare nu ni
constitue o primejdie așa de mare pentru
statul român, cât timp nu va intra în joc un
alt factor în adevăr primejdios. Acesta este,
din partea compatrioților nostri mult vi-
sat stat național maghiar. În acest
stat — zice marea și adevăratul pe-
ricol pentru România! Aci culminează
chestia de aservire!Diplomația și oamenii de stat ai Ro-
mâniei au fost conștii de acest pericol
din momentul, în care României i-s'a dat
posibilitatea de-a putea decide liber asu-
pra sorții sale. Nimenea până acum nu
s'a îndoit, că maghiarizarea și astfel per-
dere a Românilor din Ardeal, Bănat și
alte părți ale Ungariei nu ar avea cele
mai funeste urmări pentru statul român.
Da, e sigur, că dacă plăurile Ardealului,
Bănatului și Marmăției ar fi locuite de Ma-
ghiar și accentele dulci și sonore ale
limbei românești n'ar mai răsună prin
codri și respintile Carpaților, România,
frumosul regat al Orientului, ar trebui
să-și plece capul înaintea orgoliului ma-
ghiar și Regele României, — dacă ar
mai exista ca rege — ar fi un fel de
guvernator pentru România al celor dela
Budapesta.Și bine să luăm seamă, că nici când
pericolul de maghiarizare n'a fost așa de
iminent, ca acum! Nici când amenințarea
cu cutoșirea a elementului român din
Ardeal și Ungaria n'a fost așa de mare
și primejdioasă, ca chiar acum. La 1848
maghiarismul a fost efemer, pe care l-a
măturat vârtejul revoluției; acum el e
favorizat de un timp păcnic și de alte
împrejurări prielnice lui.Și aci apoi ajungem la chestia cea
mai gîngănă, actuală, care ne preocupă
și mult timp ne va preocupa. E chestia
alianței quasi încheiate între România și
Austro-Ungaria. Îngrijați de viitorul ne-
amului românesc ne întrebăm, oare ce în-
țelegeri au precedat pecetluirea dela Bu-
curești, Sinaia și Budapesta a alianței?
Oare diplomația României se ne fi —
nu zicem jertfit — dar' se ne fi părăsit
și lăsat la discrețiunea Maghiarilor, încu-
rajându-i astfel în opera lor violentă de
maghiarizare? Sau se fi stipulat, drept
condiții ale alianței unele favoruri, prin
care se ni-se garanteze libera noastră des-
voltare, ca popor, ca Români? Și mai
departe ni-se impune întrebarea, că, ad-
mițînd cazul din urmă, oare eventualele
favoruri nu vor fi de așa, încât se poată
fi ușor eludate și astfel ele se ne fie
decât o sforică îndulcită, bună de a
ademeni pe Români? Bunăoară o așa
numită „lege electorală europeană“ —
ce folos real ne-ar aduce, cât timp dată
ar rămîne posibilitatea de a pute fi elu-
dată și nesocotită din partea aceloră, cari
în patria aceasta egalitate de popoare nu
vreau să cunoască și cari de-o mie de
ani folosit-au toate mijloacele violente și
violente, ca îngrunchiați se ne țină?Asemenea întrebări ni-se impun, și
răspuns hotărîtor acum nu putem da, căci
tainele diplomației ne sînt ascunse. Dar'
evenimentele, ce vor urma, poate că încîrînd vor destăinui cele-ce până acum
pentru lumea mare secrete sînt.Una însă știm cu siguranță, că —
revenind la cele afirmate de Bartha Mi-
klos — pretinsa debilitate a României
provenită din poziția geografică, se re-
duce la proporțiuni de tot mici, cătă
vreme coastele și strimtoarele Carpaților
sînt ocupate de ambele laturi ale lor de
Români și marelui platou ardelenic este
locuit tot de ei și nu de un neam
străin. O știm aceasta noi și o știu bine
Maghiarii!Stingerea românismului de aici ar
însemna cutoșirea și aservirea întregului
neam românesc și de aceea vecinic ade-
văr rămîne, ceea-ce marelui bărbat de stat al
României, Cogălniceanu a zis odată lui
Ionescu-Gion și la care trebuie să fie cu
atențiune toți Românii, ori unde s'ar
afla ei respirați:— Ascultă tinere — a zis Co-
gălniceanu — cuvintele bătrînilor —
după-cum ziceau vechii Spartani, — as-
cullă-le și nu le da uitării. Țeara,
care a fost cîntată de Balcescu și în
care Șincai a scris cu lacrimi de sînge
diploma nobilă misiuni a rasei noastre,
țeara, care română a rămas în decurs
de 1000 de ani și asupra căreia s'a des-
cărât și a trecut asemenea vijorului,
tot ce Asia a aruncat în Europa mai
barbar și mai oribil — țeara aceasta
nu poate avea altă menire, decît română
se fie!

Sibiu, 5 Oct. n.

Universitatea din Budapesta și
Regina României. Am înregistrat ieri și-
rea, că Sămbăta trecută senatul universității din
Pesta a hotărît a conferi reginei Elisabeta a
României titlul de doctor honoris causa. Zi-
arele din România vestite telegrafice, câteva
zile înainte despre acest lucru, atunci numai
în proiect, l-au înregistrat sub titlul „o di-
stincțiune“. Întrebarea e, cine e „distins“ în
acest caz: Regina României, celebra Carmen
Silva, ori universitatea din Budapesta? Noi
creдем, că universitatea. Ea s'a distins pe
sine însăși, dacă regina-poetă, recunoscută ca
o celebritate în toată lumea, și după expre-
siunea ziarului „Temps“ din Paris, membră a
„a academiei suveranilor“ din lume, va accepta
diploma universității din Budapesta, care i-se
va oferi în cîrînd din partea unei deputa-
țiuni. — Afacerea aceasta are însă și o parte
politică. Ziarul „Házánk“, organul contelui
Aponyi, publică în nrul dela 3 Oct. n. un
lung articol sub titlul „Dr. Carmen Sylva“,
din care reiese, că toată afacerea cu doctora-
tul reginei se reduce la ambițiunea ministru-
lui de culte, de a primi și el un ordin. Delaîmpăratul german el n'a primit nimic, pe cătă
colegii săi au fost distinși. A folosit deci ca
prilej visita părechii regale române, și a dat
în vileag știrea despre doctoratul reginei,
chiar înainte de a consulta senatul universi-
tar, care singur are dreptul de a da o di-
plomă. Și senatul numai ca să nu compro-
mită pe ministrul — zice „Házánk“ — s'a
favoit la această diplomă.„Numai un lucru regretăm — încheie
Házánk — că ministrul Wiassics, în dorul
seu după orduri, a amestecat în această afa-
cere incorectă tocmai pe Regina română, care
e stimată de întreaga lume“.Foarte regretabil, că ministrul de culte
a procedat așa de incorect într-o chestie așa
de gîngănă. Cu atât mai vîrtos, că Regina
României de sigur nu s'a dorit după diploma
universității din Pesta. Cu mult mai mare
plăcere i-ar face Reginei dacă dl ministru ar
arăta mai multă bunăvoință și dreptate în
chestiunile, cari privesc limba și litera
română, și — încât privește universitatea,
dacă de pildă ar denumi la catedra regreta-
tului Al. Roman, un profesor care se fac
cinate acelei catedre și universității, ear' n'
se ne batjocorească limba punînd știința în
slujba șovinismului politic.Meeting de simpatie. Dum-
neca trecută un mare meeting de sim-
patie către cauza noastră națională
s'a ținut în sala Hugo din B.
curești. Au vorbit domnii Viădeson,
Barbu Delavrancea, Miculescu și
Tamara. La sfîrșit s'a primit cu una-
nimitate moțiunea propusă. Detaliurile
ne lipsesc încă.Ședința dietei. Zna de ieri, ono-
mastica Maiestății Sale, a Monarhului nostru
a fost destinată din partea dietei pentru a se
desbata adresa omagială, ce a propus baronul
Podmaniczky a se trimite în semn de mul-
țumita pentru „darul regese“ din timpul din-
urmu. Toți miniștrii s'au prezentat la șe-
diuța în „diszmagyar“, afara de ministrul
Fehérváry, care a îmbrăcat uniforma de ge-
neral. Deputații asemenea o parte însemnată
au avut „diszmagyar“, mulți uniformă de
husar, câțiva stralucite ornate preoțești.
Oratorii zilei au fost Hegedűs Sándor, care
crede că „întreagă națiunea“ cu bucurie vie
se alătură la adresă și ia parte la rugăciunea
ce se face azi în bisericile din întreagă țeară;
Messényi Lajos în numele partidului inde-
pendent, Apponyi Albert în numele partidului
național, ear' abatele Molnár în numele celui
popular. Adresa s'a primit unanim și s'a
subscris.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Poporul poet.

(Urmare și fine).

II.

Cum se vede din poeziile populare?
În general, mișcările și bălăciurile sînt
cei mai puternici propagatori ai poeziei po-
pulare. În casărmii s'adună fîcici din multe sate:
„Al învață doine dela celalalt. Compun în-
și ei în tovărășie versuri pe cari le răs-
pîndesc prin sate, după-ce scapă din casarmă.
Tot așa învață fîcicii doine unul dela altul
la bălăciuri.“În special Românii din regat și cei din
Basarabia își răspîndesc poezia lor prin lău-
tari. Țiganii lăutari nu aduc deci mare folo-
s în privința asta. Răul ce ni-l fac, e că
introduc și de ale lor în poezie; schimonos-
esc vorbe, fac din versurile erotice versuri
obscene, introduc elemente orășenești de ma-
hala, mai învață dela boeri și dela tirgoveți
trivialități și prostii pe cari le răspîndesc prin
sate, sub numele „de cele mai noi române“. Corup
gustul curat estetic al poeziei popo-
rale, corup graiul cu câte un:Și pentru-că fiind că te iubesc
Dorule, iha-ha!În Ardeal lăutarii sînt necunoscuți. Lău-
tarul n'are altă slujbă decît să cînte cu ar-cușul. Aici la cîntă Țiganul din gară
ear' Românii ardeleni. În Ardeal Românii
cîntă din gură și Țiganul ascultă. Nu se po-
menește Țigan să cînte versuri. „Asta nu e
treaba lui! „Îmi aduc înainte de când eram
student, că venise în Năsăud un George lău-
tar din Piatra-Neamțului ocazia unei pe-
trecheri studențești. Se apăsese Țiganul să
cînte, din gură, versuri veselușe, dar rîdeau
de se prăpădeau. Crezi, că de-aște vesele
ale poeziei? Aș, de Țigan! „Țiganul el e la
altă-ai. Unul îmi spunea: „Ei, țigani n'am
mai pomenit-o! Când l'am mai văzut, stîm-
bîndu-și gura“ — obiceiul Țiganului să se
fie patetic — „dîndu-și o-hi peste el și
cîntînd:

Haolito! Mă doare pieptul

Îmi vinea să-l cumpăr și să-l duc de come-
die copililor!“ Românii ardeleni cîntă foarte
mult. Chiar în horă ei neconținut cîntă:
o zi întreaga, cît joacă nu le tace gura.
Cînd joacă Călușerul, cîntă toți; și cîntă de
frumos și de impunător e acest cor de fîcici,
comparat cu mulțul joc al Călușerilor din Ro-
mânia, cari sar-sar într-una și numai din cînd
în cînd își deschid gura ca se strige veșnic
cîntă lor:

Hai, Hai! Hi, hi, hi!

În Ardeal și în celelalte provincii ro-
mâne din Ungaria se mai propagă poezia po-
porală prin „lăutreni“. E obiceiul ca în Du-
mineci și sîrbători să mergea fîcicii dintr-un
sat într-altul: unii merg de fudlie; alții „pe
vedere“ la vr'o fată care ar vr'e s'o iee;dar scopul adevărat e „să mai prindă unii
dela alții câte ceva“ — adică să mai audă
ce e nou prin țară, să învețe doine, etc. Ei
sînt persoane oare-cum oficiale; satul îi pri-
mește bine, li-se fac onoruri — s'ar face
chestie diplomatică pentru ei între două sate,
dacă ar fi tratați rău. Prin ei se răspî-
ndește foarte lute poezia: învață din satul
acesta o doină, o duc în sat la ei, ear' în
viitoarele Dumineci o duc într-alte sate. Se
înțelege, versurile sufer corecturi din sat
în sat.Chiar și măritările fetelor în sate străine
sînt un mijloc de propagare puternică a
poeziilor. Nevasta, cuprinsă de dorul satu-
lui ei, cîntă mai cu drag doinele ce le știe
de acasă. Străinele îi învață doinele și el
cîntă.Ciobanii, mai ales cei cu pășune schim-
bare sînt colecții vii de cîntec. Cei mai
mulți rit li-au oierii din Țara-Bîrsei. Aceștia
cîntă toate provinciile române. Trec dea-
lungul Ardealului și se opresc în munții Rod-
nei, în nordul Ardealului, unii pe coastele
ardelenice ale munților, alții trec în plăi-
urile Maramureșului, alții se împîrășesc pe
coastele Bătrînei și, în partea opusă, pe și-
ragurile de munte ale Crișanei. La vale se
răspîndesc prin toată dealungul frontierei
lor; mulți străbătoarea României și s'arază pe
lîngă Dăbâre: ba se duc pînă prin Bi-
sarabia și Macedonia și de pretutindeni,
și de pretutindeni aduc poezia populară. Pe
munții Năsăud-nilor euse ascultă cîntecul dela oierii bărsani; ei în-
vățau pe ciobanii nostri, pe „Ardeleni“ sau
pe „uogureni“ (astece d'n Țara-românească
și-mi aduc aminte că pe vârful munților Ma-
ramureșului am auzit eu întâia oară cîntecul
din Muntenia:Lele cu scurteica verge,
Cîntă vede mîntea-și perde,
Cu papuci gălbini ori etc...Și toți ciobanii noștri nu știau ce în-
semnează vorba papuci, căci în nordul Ar-
dealului sînt necunoscuți papuci.Frumoasa epoea pastorală „Maiorita“ e
— din parte-mi susțin aceasta și cu alte do-
vezi — este o creațiune a oierilor bărsani.
Ciobanul, care e ucis areO! mi multă
Și cai învețați
Și cîni mai bărbațiprecum numai oierul bărsan are, căci e cio-
ban per excelentiam. Dașmanii lui sînt: Un-
gureanul (șă numesc Bărsanii pe ciobanii din
nordul Ardealului) și Vranceanul. Ciobanul
ucis — zice cîntecul — e moldovean. În
Vrancea au existat oieri vestiți, dar' în alte
părți ale Moldovei nu, deci nu-mi explic de
ce un cioban e vrancean și altul moldovean
— căci Vranceanul era singur oier și tot-
odată și moldovean. Dar' eroii epoeiei se
schimbă după localități: în Moldova cîntecul
a luat pe un moldovean ca erou, și de si-
gur într-ate provincii române eroul va fi
bănățean, basarabian etc. Ciobanii cei trei
erau:Unul e bărsan
Unul ungurean
Altul e vranceanȘi apoi, dacă ucisul n'ar fi fost băr-
san, ci moldovean, de ce ar fi zis el cîntă
mioriții:O! țara bărsană
De-ști năzdrăvană... etc.Aici a uitat moldoveanul să schimbe pe
bărsan în moldovean.

III.

O prea lungesc cu vorba. D-ta m'ai rogat
de câteva jire, și eu 'ți-am scris câteva pagini.
Dar' gîndesc că și lucruri, ca cele spuse de
mine sînt de ceva interes și folos.Din toată inima mă bucur de colecți-
nea d-tale. O, și aș fi vrut-o mai mare, cu
mult mai mare, ca să cunoaștem nu ce-
ci mult din poezia Românilor basarabeni.
Sînt pretențios, nu-i așa? Dar' nu tu fîc
sul meu, în folosul nostru.Multe dintre poeziile basarabene sînt
tocmai așa cum le știam eu de mic copil de
acasă, în nordul Ardealului și cum le-am ci-
tit și în Bănat și în Crișana, etc. Explicarea
acestui fapt e un lucru așa de mîngăietor și
însușitor fa de privește chestiunea unității
de limbă și de sentimente la toți Românii.
Georg

ci din presa germană despre Visita Regelui Carol.

Am amintit de modul cum *Reichswehr* din Viena interpretează toastul Monarhului nostru în sensul, că guvernul maghiar trebuie să lucreze la rezolvarea chestiunii române spre a face astfel posibilă o apropiere a României față de Austro-Ungaria. În sensul acesta scriu multe ziare din Germania, de aceea le dăm aci păreri alături de articolul organului austriac.

Die Reichswehr.

Die Reichswehr dela 30 Sept. apreciază într-un prim articol toastele suverane din urmă și zice între altele:

Toastul Monarhului nostru cuprinde tot ce se poate mai onorific și mai distingător, ce peste tot se poate spune dela un atare loc și la un atare prilej. Prin aceasta se arată nu numai înaltele merite recunoscute de întreaga lume, pe care Regele Carol și-le-a câștigat în Europa față de țara sa și vaza aceluia, ci și relațiile deosebite ale monarhiei austro-ungare față cu România.

România este avizată prin situația sa și prin poziția sa de stat mijlociu, a cultiva relații loiale și corecte cu toate puterile mari ale Europei, mai ales însă cu cei doi mari aliați ai săi: Austro-Ungaria și Rusia. Și în timpul regelui a satisfăcut până acum în modul cel mai mulțumitor acestei chemări, aceasta trebuie ascră meritului înțeleptului cavalerescului său rege. Regele Carol a fost în ultimul război rus-turc cu viteza armată pe împăratul Rusiei și înaintea unei și-a asigurat un titlu durabil la recunoștința Rusiei. Pe timpul crizei îngrjiitoare mai târziu și a răsturnărilor din principatul Belgariei, România a contribuit prin asta sa cumpătat și solidă foarte mult ca aceste fapte să fie localitate și să nu tulbure mai departe pacea Europei.

Tocmai în această direcțiune paucică și curat civilisatorică residă esența relației austro-ungare față cu Statele-Balcice, dela care nici nu cere și nu așteaptă altceva decât ca spre binele lor propriu să se facă elemente de ordine și pace în Europa așa ca și România, care e prototipul și modelul lor.

Cu deosebire căldură a amintit împăratul nostru despre necontenitele ostentii ale Regelui Carol de „a da excelentelor relațiuni între popoarele noastre caracterul unei durabile și strinse prietenii“. Impăratul Francisc Iosif a asigurat acestor însușiri sprijinul. În aceste cuvinte ale Monarhului se cuprinde nu numai o proclamare a politicii de pace în afară, ci și o îndreptare vădită la stările din interiorul Ungariei, care facă privește poporul românesc numai în timpul din urmă au luat eardă un caracter liniștitor și paucic (!! Red.).

În Ungaria există mai 2 milioane și jumătate de Români, cari constituie în Ungaria 18%, din întregul populației și locuiesc pe un teritor compact în privința limbii și a naționalității la Dunărea-de-jos și în partea sudică a Ardealului. Tocmai Românii ar fi în urma caracterului lor național o parte și isolat aliații naturali ai Maghiarilor în stăpânirea terii. Ei împreună cu cele 7 și jumătate milioane de Maghiari ar forma o adevărată majoritate față cu Germanii, din punct de vedere național nu prea pretensiv și față cu națiunile slave: Slovaci, Ruteni și Sârbi. O atare alianță s'ar păre cu atât mai recomandabilă, că Românii absolut nu se pot maghiariza, din contră fiind ei tot așa de tenaci, ca și capabili de desvoltare, au romanizat ei deja comune întregi din Săcume. Cincizeci de locuri în dietă și câteva posturi în administrație ar ajunge pe ușor spre a șterge chestiunea română dintre greutățile politice interne ale Ungariei. Până acum însă candidații maghiari au respins în totdeauna atari idei cu indignarea proprie apetitului lor, cu toate că din ce în ce mai mult ar fi timpul de a pune pe baze mai solide stăpânirea Maghiarilor.

Baronul Báffy ca Ardelean și fost coet în tinuturi românești cunoaște împrejurările și a înbunătățit câte ceva (? Red.). El vede că este foarte mult și cuvintele împăratului nostru sunt garanță, că și din partea Maghiarilor se va face totul spre a da relațiilor lor cu Românii, „caracterul unei durabile și strinse prietenii“.

Ungurii au sărbătorit pe împăratul german și acum și pe Regele României. În chestiunea română politicienii Ungariei au o singură dovadă, că ei sunt în stare de a organiza loialele demonstrațiuni și

Kölnische Zeitung.

Marele ziar german publică din privilegiul visitei o remarcabilă corespondență din Budapesta, în care se găsește și următoarele remarcabile pasaje:

„In Pesta și în București s'a resimțit cu durere, că politica maghiară față cu naționalitățile și agitația pan-română pricinuită de dnea au săpat între cele două popoare o prăpastie adâncă. Și totuși cu oarecare bunăvoință ar fi fost posibilă o conviețuire paucică. Ungariei i-se poate imputa că a făcut ca naționalitățile — cari alcătuiesc majoritatea populației — să se retragă cu deservire dela viața politică și să nu fie reprezentate în parlament... Românii grație numărului lor, au cea mai mare importanță printre naționalitățile nemaghiare din Ungaria... În curând agitația ceală din Austria se va comunica probabil și Slovacilor. În contra acestei primejdii comune a slavismului Maghiarii și Românii uniți ar putea opune o rezistență mai eficientă decât acum fiind izolați, sau încă și mai rău, Românii înjugându-se la carul slovac.“

Maghiarii ar trebui să știe deja că maghiarizarea siliată a Românilor e o imposibilitate. Cu toate eforturile făcute cu toată cunoscuta apărare administrativă și propaganda diferitelor Kulturgylet-uri, Românii din Ungaria se înmulțesc cu 8 la sută pe an. În Transilvania comune întregi maghiare de Săcui s'au romanizat. Maghiarii și Săcii vorbesc în Transilvania românește. Unde mai punem că Românii transilvăneni au la spatele lor un regat românesc bogat puternic și în plină desvoltare cu mare însemnătate geografică și politică.

Maghiarii ar trebui să știe aceasta și să mai considere faptul, că admitând și pe Români la căma statului, înfățișarea maghiară a statului unguresc n'ar suferi nici o scădere. Vre-o 60, de Români ar fi deputați vre-o 20 sau 30 ar intra în administrația superioară — și atât.

Dar' șovinismii Maghiari și mai ales nobilimea transilvăneană, maghiară sordidă, nu vrea să audă de așa ceva... Din toate naționalitățile nemaghiare Românii sunt cei mai desprețuiți de Unguri...

Trebuie să recunoaștem însă că în ultimul timp încep să se audă în Ungaria voci chibzuite... Bănffy cunoaște bine situația în Transilvania și dorește să facă ceva pentru înbunătățirea relațiilor dintre Români și Maghiari. El a și reprimat diferite abuzuri de putere ale autorităților administrative în contra Românilor. (? R. Trib.).

„Leipziger Zeitung“ își exprimă regretul, că chestia română nu s'a rezolvat încă nici până acum, că Românii tot mai vor să formeze stat în stat și că Maghiarii tot mai vor să maghiarizeze. Crede, că presa română greșește când visita la Pesta a regelui Carol o ia drept abandonare a chestiei naționale. Pentru România intrarea în tripla alianță e chestie de viață și moarte. Se simte necesitatea urgentă, ca cearta română-maghiară să fie odată aplanată.

„Frankfurter Zeitung“ vede în visita regelui Carol I. la Budapesta intenția de a se face Budapesta ceea-ce era Viena: centrul politicii austro-ungare. Șovinismii maghiari, se înțelege, exploatează acest fapt, dar' nici prin minte nu le trece să fie de aici încoace mai cu considerațiune pentru Români. Din parte-i nu crede, că e lucru înțelept ca politica maghiară să fie încurajată încă și în acest chip deosebit. Nu înțelege de ci nici pe regele maghiar, care gă exemplul ridicând statue unor rebeli ca Bocskay și Bethlen.

„Krenzeitung“ în faptul, că ziariștii români nu s'au dus la banchetul ziariștilor maghiari vede dovada netăgăduită, că nici după primirea festivă la Budapesta a regelui Carol nu sunt speranțe ca relațiile dintre Români și Maghiari să se îndrepteze.

„Vossische Zeitung“ laudă calitățile politice ale Ungurilor, manifestate prin buna primire a regelui României. Zice, că Românii trebuie să se impace cu Ungurii, de oare-ce ei prosperează sub dominațiunea maghiară și îndoeșire regimul Báffy este mai blând. (!? R. Trib.)

Într-o telegramă din Budapesta spune, că decorarea lui Jessensky însemnează, că Regele Carol I. respinge orice solidaritate cu aspirațiunile daco-române și irredentiste.

„Petru Maior“.

— Noule statute ale societății. —

Statutele societății de lectură „Petru Maior“ de astă-dată după o trăgănare de mai puțin de o jumătate de an au fost provăzute cu clausula de prezentare.

Un lucru bător la ochi. Ministrul de interne de un timp încoace sub felurite pretexte a cerut modificarea statutelor la mai multe societăți de ale noastre. Acest lucru l'a cerut și dela societatea tinerimii din Budapesta în rescriptul seu din anul trecut, prin care permite continuarea activității, oprite prin un alt rescript în urma unor denunțări în anul de mai înainte. Titlul, sub care a cerut ministrul modificarea statutelor, a fost, că nu mai corăspund cu ordonanța ministerială din 1875 privitoare la societăți. Conflict mare între vechile statute și această ordonanță n'a fost. Atăta, că lipsia un §. ultim, care dă ministrului drepturi, ce și așa le avea. Îi trebuia numai să fie precis. Societatea ne având în cătrou a și luat în dezbateri statutele și a introdus mai multe modificări. Acum avem înaintea noastră noule statute tipărite, așa cum au fost vidimate din partea ministrului.

Dintre înorile introduse remarcăm următoarele:

Știm, că în vremuri bune societatea „Petru Maior“ în totdeauna a avut și un cor vocal. Acest cor, reînțemeiat în timpul din urmă, în toamna anului 1895 a dat o frumoasă producțiune. Ca această valoroasă instituțiune să aibă o basă solidă, în §. 3 unde e vorba de mijloacele pentru ajungerea scopului societății s'a luat în punct o) cultivarea muzicii.

Membri ai societății până acum puteau fi tinerii români din Budapesta, acum însă, cum ni-se spune în urma cererii ministrului, s'a făcut o restricțiune, putând fi primiți, ca membrii numai studenți universitari.

S'a precizat mai bine și cerința pentru alegerea de membri onorari, accentuându-se, că membrii onorari se vor alege dintre bărbăți, cari și-au câștigat merite pe terenul literaturii naționale române. Membrii onorari din străinătate încă se pot alege sub rezerva aprobării ulterioare a ministrului de interne.

Taxa de membru ordinar s'a urcat dela 3 fl. la 4 fl., și aceasta cu tot dreptul în urma desvoltării economice ce a luat Budapesta și a multelor beneficii, ce e în stare a oferi astăzi societatea membrilor sei.

Între ședințele societății, care până acum erau generale ordinare și extraordinare, ordinare săptămânale, cu caracter mixt, atât administrativ, cât și literar, s'au introdus și ședințele exclusiv literare.

O mai bună precizie aflăm și la modul de decideri în ședințele generale. Fostii membri ai societății își vor aduce aminte, câte neajunsuri și câte certe se iviau în astfel de ședințe din pricina stilisării §-ului referitor la această chestiune în statutele tipărite mai în urmă. Se cerea anume în aceste statute, atât pentru ținerea, cât și pentru luarea de deciziuni în ședințele generale, majoritate de 2/3 din numărul membrilor înscriși. Și cât de greu era, ca să se adune acest număr de membri, mai ales în decursul anului, când mai scade rîvna față de societate!

Acest §. nu știm din ce motive și prin cine, a fost tipărit falsificat în ultima ediție a vechilor statute. Vechiul original din arhiva societății s'a pierdut, ear' când s'a dat la tipar nu s'a făcut critica necesară a textului, așa că următorilor, nebănuind nici cât de puțin autenticitatea statutelor, li-s'au dat mai pricină de ceartă prin acest lucru.

Pe când de fapt statutele nu cereau la luarea de deciziuni 2/3 a membrilor înscriși, — această majoritate era de lipsă numai ca să se poată deschide ședința, ci era de ajuns majoritatea absolută a celor prezenți. Mai ales la alegerea funcționarilor la începutul anului, știm, ce mare neajuns era, când nici un candidat nu întrunia majoritatea de 2/3 conform textului falsificat. S'a propus de multe-ori modificarea acestui paragraf, s'a respins în totdeauna pe cuvânt, se nu se dea însă ministrului de a se amesteca în afacerile societății. Și toate aceste nu erau de lipsă dacă se cunoșteau adevăratul text al §-ului. Pe urmele acestui falsificat s'a dat numai anul trecut, când s'a comparat vechiul text autentic aflat în arhiva primăriei din Budapesta cu textul din ediția tipărită.

În actuala stilisare § ul corăspunde cu chelul text, cerându-se pentru ținerea ședințelor generale 2/3 din numărul membrilor ordinari înscriși, ear' pentru deciziuni majoritatea absolută a celor prezenți.

În praxă însă și așa se poate cu greu aplica. Nu vreau se aducă în discuție actuala tinerimii universitare din Budapesta, dar' spun numai adevărul, că afirm, că tinerimea nu se interesează de asigurarea recerută de această prea saluta instituțiune. Știm cu toții, care am fost membri, că e foarte rar cazul, când convădu-se o ședință generală, membri să se prezintă în număr

cerut de statute. Acest cas, dacă se întâmplă, e numai la începutul anului. Atunci încă nu s'au înscris toți ca membri. Cei-ce se înscriu la început sunt băieți, care se interesează mai mult de societate. Și ținându-se prima ședință ordinară în prima lună a anului școlar, e foarte probabil, să iea parte la ședință 2/3 părți din membrii înscriși. În decursul anului mulți pleacă acasă, multora poate că nu le place ce se face pe la societate, așa că convocându-se o ședință generală extraordinară nu iau parte în numărul trebuit. În acest cas totdeauna se ia refugiu la ușița, ce s'a provăzută tot în același §. din statute, anume, că neîntrunindu-se prima oară 2/3 din numărul membrilor ordinari înscriși (și cei aflați în Budapesta ar fi greu de întrunit), se convoacă pentru a opta zi o altă ședință, care se ține fără considerare la numărul membrilor prezenți.

Acesta e mai totdeauna cazul. Și câte întârzieri sufer prin aceasta afaceri de urgență!

Victor Onișor.

(Va urma).

Cronică politică.

Situația în Grecia.

Criza de cabinet.

O telegramă din Atena, dată Sâmbătă noaptea, vestește, că lui Zaimis i-a succedat forma noul cabinet în următorul chip:

Zaimis — președinție și externe, generalul Smolenski — războiu, colonelul Korpas — interne, bancherul Streit — finanțe, Toman — justiție, Panagiotopoulos — instrucție publică, Hadjikyriako — marină.

Noi miniștri au depus jurământul Dam. la palatul regal. Ministrul de justiție Toman, fiind catolic, a depus jurământ în prezența episcopului catolic Deongelgo. Acesta e primul cas, că Grecia are un ministru catolic.

Mulțimea adunată înaintea palatului a salutat pe miniștri, ales pe generalul Smolenski, care, întrebat de primește portofoliul ministerial, răspunsese: „Eu nu sunt om politic, ci militar, care se supune porunci regelui seu“.

Presa tratează favorabil pe noii miniștri, numai foile delyanniste îi atacă violent. Ruptura între Zaimis și Delyannis e definitivă și foarte acută.

Ziarul independent *Asty* scrie:

„Înțelepciunea regelui și ținuta hotărâtă a presei independente a salvat țara de criza, în care a împins-o camera orbită de patima politică“.

Șefii adevărului fostului minister, *Rallis*, *Carapanos* și *Deligorgios* au luat într-o adunare publică poziție pe lângă noul minister.

Cartea albă.

Sâmbătă a apărut la Atena cartea albă despre activitatea diplomației în chestiunea greco-turcă. Conținutul celor mai importante documente publicate e următorul:

Gerantul diplomatic din Londra a raportat în 1 Mai, că *Anglia propune înțelegerea unui congres*, în care să se discute afacerile orientale. Ministrul de externe rusesc, contele Muraviev, în 5 Mai a declarat gerantului grecesc Tombaris, că crede a fi coasult pentru Grecia să accepte intervențiunea și să concreează pe deplin marilor puteri apărarea intereselor sale. Ministrul de externe al Italiei în 28 Mai a declarat gerantului grec Kondiarotis, că condițiunile păcii vor fi date dar' Grecia să nu manifesteze înțepuni de respingere, fiindcă Germania ar putea pentru acest cas cu eșirea din concerul european. La aceasta ministrul de externe al Skuludis a declarat, că guvernul nici-din nou are de cuget să respingă condițiunile și numai atât vrea, ca prin memorii să lămurească marile puteri asupra situațiunii.

Hanotaux, ministrul de externe al Franței, în 30 Mai a cerut dela prim-ministrul Delyannis informații despre situațiunea internă a Greciei și a declarat, că orice atac în contra afacerii amenință însăși existența Greciei. Delyannis și Skuludis au negat formal că s'ar discuta mișcări antidinastice și că între ei și cabinet ar fi existând divergențe de vederi.

Celelalte documente privesc pertractările de pace și rezultatul acelor.

Romaniare în guvernul turcesc.

Cu datul de 3 Oct. n. se depezează din Constantinopol, că o romaniare s'a făcut în guvernul turcesc *Teofik-Paşa*, presidential curții de compturi, a fost numit ministrul de finanțe. Antecesorul seu *Hassan Fenu-Paşa* a fost numit director suprem al vamilor, ear' antecesorul acestuia *Gols-Paşa* president al curții de compturi.

Criza ministerială-spaniolă.

Până în 3 Oct. n. lui *Sagasta* nu i-a succedat a compune definitiv ministerul. Generalul *Correa* a primit portofoliul de războiu, ear' admiratul *Bermejo* portofoliul de marină.

REVISTA PRES

Gazeta Transilvaniei (nr. 210).

„Toasturile din Budapesta“ se ocupă în cuprinsul toastelor celor doi monarhi. După ce arată adevăratul înțeles al toastelor, ajunge la concluziunea: „că regele Carol nu vede garanța consolidării deservite a raporturilor cu Austro-Ungaria numai în amicitia cu poporul maghiar și cu regele maghiar, ci în strînsa legătură cu toate popoarele monarhiei, în fîricirea și pacea popoarelor credincioase de sub sceptrul habsburgic“.

Dreptatea (nr. 206) în articolul „Voci din România“ constată, că partea serioasă a presei din România tratează cu pricepere politică chestiunea maghiară română din prilejul visitei dela Budapesta și reproduce în întreg cuprinsul articolul din „Drapelul“ dela 1 Oct. intitulat „Garanțiile Ungurilor“, din care am reprodus și noi o parte.

*

Patria (numărul 36) se ocupă de ultimele evenimente dela noi, despre cari zice, că n'au fost decât acte de bunăcuviință și tactici spre a preveni în zile atât de importante vre-o izbucnire a grandomaniei maghiare. Astfel visita regelui Carol numai din înțelegere a avut loc în Buda, și numai ziaristica maghiară atât de îmbătată de toastul lui Wilhelm poate să-i dea alt înțeles. Visita împăratului Wilhelm n'a fost decât o reparație a ofensei, ce le-a dat Maghiarii la milleniu. Toastul exagerat al împăratului a fost tendențios comentat de presa maghiară. Cele zece statute dăruite de M. S. residenței sa'e ungare nu sînt decât un fir de mîiere în gura șovinismului maghiar, pentru a-i pre-dispune să serbeze și ei iubileul de 50 ani al domniei M. Sale, pe când Maghiarii proiectează serbări revoluționare. După aceasta optimistică interpretare *Patria* regretă totuși, că nici astăzi politica Monarhiei n'a ajuns să tracteze cu alt metod *bodă maghiară* — decât cu cel *homeopatic*, prin care dacă se și ușurează pe un moment starea bolnăvicioasă a Monarhiei, se perpetuează totuși cauza boalei și se dă ocaziune la complicațiuni nouă și eventual la izbucniri și mai vehemente, ceea-ce nu poate fi în interesul nici al monarhiei, nici al monarhului.

*

Visita regală la Budapesta a Românii de dincoace.

Sub titlul acestui „Gaz. Transilvaniei“ a discutat în 4 numere consecutive visita regelui Carol. Reasumăm în cele următoare acești valoroși articoli.

În vederea raporturilor internaționale — cam acesta e mersul ideilor în articoli din chestiune — visita aceasta nu e neobișnuită. Dar' lozinea cercurilor maghiare e de a exploata această vizită în favorul politicii șovinismului maghiar. La 1883, când mai întâia România s'a apropiat de puterile triplei alianțe, „Nemzet“ scria la adresa noastră:

„Aderenții visurilor absurde sînt tot mult strîmtoși și azi sau mâine vor dispăre din munții romantici ai Transilvaniei“.

Acesta e tonul pe care-l reia întreaga presa maghiară.

Ceea-ce se petrece azi în Budapesta — zice „Gazeta“ — nu este, încă ne privește noi Românii de dincoace, decât încheierea șomatoasă a unui period de patrușprezece ani de strîmține ale cercurilor oficiale de dincoace și de dincolo de Carpați, în scopul de a delăta piedea fatală ce stă în calea apropiierii amiceabile a României de Austro-Ungaria și prin aceasta de tripla alianță: înlăturarea conflictului dintre Români și Maghiari.

În sinul fraților noștri din România domnește conviețuire, și nu e posibilă și nu poate dăinui amicitia între statul român și monarhia noastră pe căta vreme elementul român din Transilvania și din România este expus celor mai mari asupriri și prigoniri din partea politicii de desnaționalizare a regimului unguresc.

Acesta era răspunsul, ce l'a dat lumii neoficială și independentă din Regatul vecin stăruințelor guvernului din Budapesta în direcțiunea de a exploata situația internațională față cu România în folosul politicii maghiare. Se pusese încă dela 1883, din partea guvernului unguresc, ca condițiune a apropiierii de România: suprimarea luptelor naționale ale Românilor din Transilvania și Ungaria.

Pe atunci se vorbea de promisiuni obligatoare, ce le-ar fi făcut guvernul român la Viena, să spargă pretinsul „cub de agitațiune“ din România. S'au și ivit între anii 1883 și 1896 mai multe casuri, că în urma persecuțiilor potențate de dincoace în contra noastră, guvernul român a luat o atitudine de snprimare a mișcării de simpatie și de protestare ce s'a manifestat în România în favorul dreptei noastre cauze.

Dela 1890 până la 1895 mișcarea aceasta a luat deodată, în urma prigonirilor poten-

[2013] 1-2

18245. szám.
IV. 1897.

[2012] 1-1

Publicațiune.

24 Octombrie a. c. la 2 ore
va exaranda pe calea licitațiunei
oara comunei Bungard cu 3
periodul dela 1 Ianuarie 1898
31 Decembrie 1900.

ul strigării e 950 fl.
dițiunile mai de aproape se pot
subscria primărie comunală.

ngard, la 1 Octombrie 1897.

Primăria comunală:

T. Ciora, I. Radutiu,
not. com.

LONDON.

LONDON.

LONDON.

Cereți noul

Catalog de oroloage
cu ilustrații.

Chiar acum a apărut și se trimite gratis.

Pentru a face cunoscută societatea
noastră în lume, trimitem următoarele
3 soiuri de oroloage cu preț redus
franco vama și colet și le trimitem ori-
cui acasă dacă ne trimite pentru orologiul
de argint 15 fl., pentru cel de aur 60 fl.
și pentru orologiul de aur, cu broș pentru
dama 23 fl.

Ambe oroloagele de damă sunt pro-
tezute cu capacuri duble foarte tari (ar-
gint sau aur curat) cu anker extraor-
dinar de bun, cu petri de rubin și ba-
lanță de compensație. (Cel de aur are
înca coardă Breguet). Orolagele sunt
bucăți artistice și dăm garanție de 5 ani.

Adresa e:

The International Mercantile Association, 31,
Cannon Street, London, E. C.

Toate celelalte mărfuri ca: utensili
de mâncare, de argint și argintite, mă-
rfuri de manufactură în general, mașine
și aparate, unelte și mărfuri coloniale pot
fi comandate dela noi cu prețurile origi-
nale (sau cu prețuri reduse de fabrică).

Ni-se poate scrie în toate limbile.

Scrisori nefrancate, ori ne suficient
francate nu se primesc.

[1895] 7-10

Direcțiunea.

Publicațiune.

Pentru asigurarea reparării podului nr. 30
aflător pe drumul municipal S-beșul-săseșc —
Sugag între kilometri 21—22 peste Valea-
Nedeiului se va ține în 12 Octombrie la 10
ore a. m. în sala de consultare din palatul
comitatens o pertractare cu oferte închise.

Doritorii de a întreprinde această lu-
crare sunt provocați, să-și substeacă ofertele
referitoare la întreprinderea efectuării acestei
lucrări până la 9 ore a. m. a zilei fixate la
vicecomitele comitatului. Oferte intrate mai
târziu nu se vor considera. Ofertele trebuie
să fie închise, sigilate și prevăzute cu vadiul
de 5%, computat după suma preliminară cu
357 fl. 24 cr. Operatul tehnic și condițiunile
referitoare la lucrarea din chestiune se pot
vedea la oficiul de construire reg. ung. din
Sibiu în orele de oficiu.

Sibiu, în 1 Octombrie 1897.

Reissenberger,
vicecomitele.

Nr. 924—1897.

[2014] 1-2

Publicațiune.

În 28 Octombrie a. c. la 2
ore p. m., se va exaranda dreptul de
vénat de pe teritoriul comunei Bungard
pe periodul dela 1 Ianuarie 1898 până
la 31 Decembrie 1903 pe calea lici-
tațiunei publice.

Prețul strigării 35 fl.

Condițiunile mai de aproape se pot
vedea la subscria primărie comunală.

Bungard, la 1 Octombrie 1897.

Primăria comunală:

T. Ciora, I. Radutiu,
primar. not. com.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

„POESII“
DE

IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare toate volumele apărute până acum în
„Biblioteca pentru toți“.

Păcală și Tândală în București.

Păcală. — Măi Tândală, tu știi că Francezii nu prea sunt pricepuți în geografie... Dar' credeați tu că Buzoian
care e profesor de geografie în România, să nu cunoască munții românești?

Tândală. — Eu cred toate alea, vere.

Păcală. — Ei bine, mă, în harta cea nouă ce a scos și în geografii a pus multe, a pus orașe, sate până și cătune
ear' de muntele cel mai înalt dela noi, care întrec și Bucegiu, și Omul și Caraimanu și tot, nă pomenit.

— Apoi care munte e mai înalt decât cel de care vorbești că nici eu nu știu să mai fie vre-unul.

— E „Biblioteca pentru toți“ a lui Müller, a Neamțului acela din colțul pasagiului.

— Ce pasagiu?

— Pasagiul român, nu știi, pe Calea-Victoriei Nr. 53?

— A! da, și ce munte are Müller? A cumpărat vre-un munte?

— Da, și încă a dat bani mulți. Numai lui Stăncescu cât 'i-a dat ca să facă lucrările!

— Tot nu înțeleg.

— Măi, „Biblioteca pentru toți“ cărțile care se vând numai 16 bani (adeacă 16 cr.) una și care sunt
așa de frumoase și de bune pentru toată lumea doritoare de citire, folositoare și plăcute, a tipărit nici în doi ani, mai bine
de 100 de numere și din acestea numere s'au vândut vre-o 400.000 de exemplare pe care de le-ai pune una peste alta ar
întrece în înălțime și pe răposatul turnul Colței și dealurile cele mai mari și știi că Omul și Caraimanu, și Bucegiu și piscurile cele mai
înalte ale munților noștri.

— Ce spui mă Păcală?... Apoi știi că eu nici nu cunosc Bucegiu. Așa asta a lui Müller? Dau fuga să cumpăr și eu.

Pe care să le iau mai bune?

— Cere catalogul că 'ți-l dă gratis și alege pe care vrei. De toate felurile, dela nuvelă cinstită bună pentru
copii până la roman, și ai și o grămadă de autori români aleși.

Au apărut până acum:

<p>Nr. 1. Andersen, Povestii alese.
2. S. Fl. Marian, Povestile noastre.
3. Mihail Zamfirescu, Cântecul și plângeri, I.
4-5. Herbert Spencer, Despre educație.
6. A. Vlăduț, Icoane țerse.
7. Carmen Sylva, De prin veacuri, I.
8. Michelet, România, Roma, Pisa, etc.
9. Leo Bachelin, Castelul Peleş.
10. T. Maiorescu, Noile și Schițe.
11. André Theuriet, Din tinerețe, etc., romane.
12. M. Demetrescu, Noile.
13. Dănilă Zamfirescu, Noile romane.
14. Wilkins, Antichitatea romană.
15. Gr. M. Alexandrescu, Proză și poezii.
16. Anton Pann, Povestea vorbii, I.
17. Dosanna Colomb, Istoria.
18. Dumitru Teleor, Schițe umoristice.
19. Alfred de Musset, La ce vizează fetele.
20. Bolintineanu D., Legende istorice.
21. Genevieve, Ombra, roman.
22. Maistre Xavier, Călătoria împreg, odăii mele.
23. Popov-Bănăceanu, Din viața meseriașilor.
24. Anton Pann, Povestea vorbii, II.
25. Biografie omenească celebră.
26. Mahaffy, Antichitatea greacă.
28-33 Creangă, Opere complete.
34. Ionescu-Gion, Istorie.
35. Dumitru Stăncescu, La gura sobei.
36. Povestea de Crăciun.
37. Radu D. Rosetti, Proză și epigramă.</p> | <p>Nr. 38. Goethe, Werther.
39. Anton Pann, Povestea vorbii, III. (ultim).
40. Carmen Sylva, Povestea vorbii, II. (ultim).
41. Huxley, Noile științelor.
42. Depărtarea, Povestea și amori, I.
43-44. Adam Sedgwick, Modele de discursuri române.
45. Depărtarea, Povestea și amori, II. (ultim).
46. Dr. U. S. Dănilă, Cântecul și plângeri, II. (ult.).
47. M. Z. S. Dănilă, Modele de discursuri străine.
48-49. S. Dănilă, Cântecul și plângeri, I. (ult.).
50. Pecariu, Bănde, Convorbiri despre artă, I.
51. A. Vlăduț, Din goana vieții, I.
52. Fr. D. Copăce, Pădure, roman.
53. W. G. W. D. Rosetti, Din inima.
54. S. D. Rosetti, Din inima.
55. S. D. Rosetti, Din inima.
56. S. D. Rosetti, Din inima.
57. S. D. Rosetti, Din inima.
58. S. D. Rosetti, Din inima.
59. S. D. Rosetti, Din inima.
60. S. D. Rosetti, Din inima.
61. S. D. Rosetti, Din inima.
62. S. D. Rosetti, Din inima.
63. S. D. Rosetti, Din inima.
64. Costin, Spre primăvară.
65-66. Prévost, Manon Lescaut, v. II. și III. (ult.).
67-69. Minunile universului, vol. I, II. și III.
70. P. Dulău, Legenda Țiganilor.
71. Const. Stăncescu, Ce este frumusețea.
72. Buzoianu, Egiptul.
73-74. A. Vlăduț, Dan, partea I.</p> | <p>Nr. 75. A. Sibleanu, Armonii Intime.
76-77. A. Vlăduț, Dan, partea II. și ultima.
78. Augier & Sandeau, Cierile lui Poirier.
79. A. Pann, Povestea lui Măg. Alin.
80-84. Fillimon, Căciotă vechi și noi, roman.
85. Adam Sedgwick, Biografie scriitorilor români.
86. Putlitz, Ce poartă pădurea (novele).
87. G. T. Buzoian, Berberit-Keperidele (geografie).
88-89. Dumas (Al. fin), Dama, teatru.
90. H. G. Lecca, Poeme.
91. Gastineau, Geniile științei și industriei (biografie).
92. Radu D. Rosetti, Sincere (poezii).
93-94. A. Pann, Povestea lui Măg. Alin.
95. G. T. Buzoian, Cartagena-Cyrena (geografie).
96-97. B. de St. Pierre, Paul și Virginia (rom.).
98. Stavri, De demult (poezii).
99. Petofi, Apostol (poemă).
100. Andersen, Carte de chipuri fără chipuri, povestii.
101-110. Urechii, Dicționar francez-român.
111. Th. M. Stoenescu, Poetii.
112-113. Morand, Introducere la studiul științelor fizice.
114. Seneca, Liniste sufletască.
115. Dumitru Teleor, Alte schițe umoristice.
116-117. A. Vlăduț, Iubire, poezii.
118. V. Pop, Fecurii (amintiri duiosă, schițe și nuvele).
119. Carmen Sylva, Robia Peleşului, traducere de Elena Radu Rosetti.</p> |
|---|--|---|

Fiecare număr costă numai 16 cr.

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

să află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu preț redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiuni de Bolanden (45 pag.) fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-

Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

țate a Românilor de dincoace, un avânt neașteptat și a crescut din ce în ce mai mult. Măsurile de reprimare au încetat deodată, iar chestiunea națională a fost adusă chiar înaintea parlamentului de către opozițiune, în fruntea căreia se află actualul ministru președinte român Dimitrie Sturdza, și-a format acolo, ca și în toată țara, cel mai bătaie al opoziției în contra partidei de putere.

Eroul simpatie, ce l-au produs luptele și suferințele noastre în România și străinătate n-au schimbat nimic din atitudinea regimului unguresc și astfel toate speranțele ce le nutreau mare parte din sinul nostru, că dela Berlin și dela Viena se va face o presiune asupra regimului unguresc, ca să țină mai mult se-mă de postulatele legitime ale noastre ale celorlalte naționalități nemșghiare, pen- ca să se dea de laure nemulțumirile în inter- esul chiar al triplei alianțe, au rămas să- dărnice.

După visita regelui Carol la Iechl în vara anului 1895, a urmat neașteptată gra- tiere a condamnaților în procesul memoran- dului. Aceasta a fost tot ce s'a făcut cu con- cursul guvernului unguresc pentru mulcomirea spiritelor, nu atât a celor dela noi de dincoace, cât mai mult a celor din România.

Curând după aceasta a urmat însă con- trarul tuturor speranțelor amintite. A urmat faimoasa declarațiune a ministrului președinte român dela Iași, care a anunțat un period nou de măsuri reciproce ale guvernelor din București și Budapesta pentru suprimarea așa zisei „agitatiuni în contra Ungariei”, — period ce a fost inaugurat cu sfatul ce li-s'a dat condamnaților în procesul memorandului, de a mulțumi guvernului unguresc pentru gra- tierea lor. (Pe cum se știe cei grațiați n'au mulțumit guvernului, ci au mulțumit M. Sale Monarchului prin guvern. Red. „Tribunei”) se termină acum ca declarațiunile oficiale că prin visita regelui Carol la Budapesta s'ar încheia deocamdată drama ce poartă titlul: „Lupta pentru egala îndreptățire națională a Românilor din Transilvania și Ungaria“.

(Va urma)

CRONICĂ

Sibiin, 5 Oct. n. 1897.

Episcopul M. S. Monarchului s'arbat ieri cu iudatinatea cere- re părțile terii. În Sibiin s'au ținut serviciu divine festive întru onorarea vieții și prosperarea Maestății Sale. S'au arborat și s'au purtat pe diferite edi- ficii, dar numai steaguri ungurești și săsești, și un singur steag austriac, pe un turn pă- răsit din piețe mare, turn, ce pare, în acest oraș condus de Sași, unicul merit a purta une-ori și — steag austriac!...

Doliul Academiei pentru Al. Roman. Academia Română din București a ținut Vinerea trecută sedința publică. Președintele a arătat cazul trist al morții membrului ordinar al Academiei, Alexandru Roman, și a accentuat călduros însușirile deosebite și meritele răposatului. În urma aceasta Academia a ridicat gedința în semn de doliu pentru moartea mult regretatului bărbat.

Regele Saxoniei la Viena. Duminecă, la 7 ore 56 minute dimineața, a sosit în gara dela Viena regele Saxoniei. L'au primit M. Sa Monarchul, comandantul de corp Uzkul, arhiducele Eugen, locțiitorul capi- talei, șeful poliției, ambasadorul saxon la Viena, colonelul Werthe, orinduit pentru serviciul de onoare, adjutantul de onoare co- lonel Albert și o companie de onoare. Mo- narchul nostru purta uniforma regimentului seu saxon de ulani, iar regele Saxoniei uni- forma regimentului seu austriac de ulani. Musica militară a intonat imnul saxon. Dom- nitorii s'au salutat foarte amical; s'au îm- brățișat și s'au sărutat de două ori. După recomandarea reciprocă a suitorilor, Suveranii s'au dus în trăsura închisă la Palatul dela Schönbrunn. La 1 1/2 d. a fost dîneu festi- v, la care au asistat pe lângă Suverani principele bavarez Leopold, arhiducele Sla- vator, ministrul de externe Goluchowski, mi- nistrul de război Krigshammer, ministrul de agricultură Ledebur și șeful statului maior br. Beck.

Întru amintirea episcopului Popasu. Comitetul parochial gr.-or. român al Caranse- beșului încă în anul 1893 luase hotărârea, de a așeza o tablă comemorativă pe mormântul fericitului în Domnul prim episcop român al Caransebeșului Ioan Popasu, mormânt care se află în biserica S-lui Ioan din cimitirul din Caransebeș. Această hotărâre nu s'a putut executa încă din lipsă de mijloace. Acum însă, după-cum aflăm din „Foia Diecesană”, reuniunea funcționarilor din Caransebeș („Besen- ten-Verein”) a făcut posibilă cu o oră mai curând executarea hotărârii din vorbă, dându-și consensul, ca din suma de 410 fl., pe care aceea reuniune o dăruise bisericii române din Caransebeș încă anul trecut din incidentul jubileului seu de 25 de ani, să se poată acoperi spesele tablei comemorative. Foarte călduros este răspunsul, ce l'a dat directorul acelei reuniuni comitetului parochial român din Caransebeș în această cestiune. După-ce constată meritele fericitului episcop Popasu, răspunsul direc- tului termină declarând, că „directorul reu- funcționarilor din loc, fără deosebire de naționalitate și confesiune, salută cu viuă

plăcere întreprinderea onorabilului comitet parochial și ne dăm din tot sufletul consimț- mântul nostru, ca speșele tablei comemorative să se acopere din darul votat și predat onor. comitet din îndemnul aniversării de 25 de ani a existenței reuniunii funcționarilor din loc“.

Șovinism la honvezi. O știre revoltă- toare ni-se împărtășește din Aiud. E vorba de un flagrant cas de șovinism unguresc în armată, firește la — honvezi! Tînărul Th. Boca Someșanul, fost gazetar în București și student, e victima. Venit ca rezervist honved la deprinderea de arme, întârziase cu 10 zile din cauza immanșurii târziu a bilețului de che- mare. Comandantul regimentului l'a achitat de ori-ce pedeapsă. Câte-va zile în urmă, la un exercițiu de arme, lângă comuna Frăna, comandantul batalionului, un Săcu Osikszent- mărioni Szabó István îl zărește în societatea unui preot român și spune unui subaltern: „Es az az oláhországgyi jurnalista? Majd befuttyolok én neki, a disznó lázítóknak!”

Nu trece o zi, și un ordin al regimen- tului află întârzierea de 10 zile nemotivată încheians și pedepsește pe dl. Boca Someșanul la 15 zile arest greu (szigorított fogház). Nu-i destul atăta. Comandantul de batalion trece zilnic pe la celula arestatului și-l batjocură îl întreabă ce mai fac Românii.

Asemenea de deplăcut s'încă șoviniste ni-se afirmă, că se fac tuturor Românilor dela respectivul batalion de honvezi.

Alianța israelită universală. De curând a apărut anuarul pe 1896 al faimoasei societăți jidovești „Alianța israelită univer- sală”. Conform acestui anuar cheltuielile so- cietății s'au urcat anul trecut la considerabila sumă de 802,043 franci 40 centime. Mai mult au fost ajutați Jidovii din Rusia și cei din Turcia. Privitor la cei din Rusia, anuarul se plînge, că o duc foarte rău, de vreme ce nu li-se dau — pământuri!

Limba rusească în școlile sâr- bești. O știre senzațională s'osește din Bel- grad. Ministrul de instrucție, de acord cu consiliul didactic, a dat o ordinațiune prin care introduce în școlile sârbești învățămîntul de obligator al limbii rusești.

Universitari maghiari socialiști. Vre o 50 de universitari maghiari socialiști din Budapesta au voit să țină Duminică seara o adunare în cafeneaua Continental. Poliția însă i-a risipit tocmai când erau să-și înceapă sfaturile, sub „inspirația” agitatorului socialist Pfeifer Sándor, care încă era de față. Mul- timea de pe stradă, aflând lucrul, a demon- strat contra poliției.

Congres pentru apărarea drep- tului. Duminică s'a deschis la Viena congresul internațional pentru apărarea dreptului. Pre- senți 200 de delegați. Vorbirea de deschide- dere a rostit-o consilierul de curte Eamer din Viena. După el ministrul de comerț br. Glanz a salutat în numele guvernului pe cei adunați și a enunțat, că Austria va intra în uniunea internațională de drept. Dr. Lueger a salutat pe delegați în numele orașului Viena. President a fost ales Eamer.

Otrăvitoarele din H.-M.-Vásár- hely. Primarul Seghedinului și un procuror au vizitat de curând pe faimoasele otrăvitoare din H.-M.-Vásárhely, cari zic la închisoare. Vizitatorii le-au întrebat între altele, ce dorințe au. Căpitaneasa ucigașelor, moașa Jäger Mari a spus, că se așteaptă și dela forurile superioare la o oază mortală, și nu dorește să țină o hălărie, să poată ceti biblia. Do- rința i-s'a realizat. Szappanos Judit, între- bată și ea, a erup: în hohot nebur, Sau e nebur, sau simulează. Totu Lida, cea mai tînără dintre otrăvitoare, a spus, că singura-i dorință e să i-se dea... săpunul parfumat ce-l avea acasă, căci nu l' a paze a se spăla în apă... neîmănată!

Congres pentru surdo-muți. În Dresda s'a deschis zilele acestea congresul internațional al profesorilor de surdo-muți. S'au prezentat 220 de profesori, reprezentând in- stitute din diferite țări ale Europei.

Atentat asupra unui preot. O sen- sațională încercare de asasinare s'a comis Sâmbăta trecută, zica mare, la strada Avenue St. Gobelin din Paris. Un sa Monard a fost atacat pe la spate de o femeie și înjunghiat cu un lung cuțit. Numerosi polițieri au în- cercat s'o dețină, dar n'au putut. Rănitul și-a scos însuși cuțitul din piept, apoi con- dus de un tracțor s'a dus la spital. Aici mai întâiu a chemat preotul, apoi medicul. Atenta- toarea abia cu greu a putut fi pusă de po- liție. E o femeie la 30 de ani, înaltă, de trei ani urmărea pe abate cu priviri de dr. gaste.

Știri măruntă. În Saint-Catharina desvilit alaltăieri status generalului Camille au asistat ministrul francez de război, ca și atașatul militar străin și public imens — Paris vine știrea unei conjurații pentru de- berarea trădătorului căpitan jidov Dreyfus din Cayenne (Madagascar); un paznic a fost are- stat — Pe vaporul Ruhrort ce mergea dela Hamburg spre Köln mătrozii au atacat și rănit greu pe căpitan, voind să-l despoaie; la o stație apropiată au fost arestați. — La Bagnères de Luchon, potopuri mari de ape au pustiit total două comune întregi; pagubele enorme.

Mai nou.

Meetingul dela București.

Moțiunea cetită și votată în meetingul național ținut la 21 Septembrie v. în sala „Hugo” din București este următoarea:

„Față cu insinuațiunile presei ma- hiare ca visita M. S. Regelui Româ- niei la Budapesta ar însemna pără- sirca din partea cetățenilor României a cauzei fraților lor de peste munți:

Noi cetățenii capitalei protestăm contra acestor insinuațiuni și declarăm că nu vom părăsi un singur mo- ment cauza fraților nostri de peste munți cât timp ei vor fi primej- duți în existența lor națională.

Neclintim în convingerea despre legitimitatea drepturilor lor la o viață națională le trimitem salutul nostru frățesc și încredințarea nestrămutatei noastre solidarități, declarând în fața lumii, că astăzi mai mult ca ori-când le vom da întreg sprijinul nostru în marca și dreapta lor luptă.

Interesele permanente ale indivi- dualității noastre etnice și demnitatea noastră națională, constituindu-ne o sacra datorie de a ne stringe puternic rîndurile în jurul Ligei pentru uni- tatea culturală a tuturor Românilor, și fiind adănc pătrunși de înalta me- nire a acestei patriotice instituțiuni: declarăm și ne îndatorim a o ri- dica cu inima și fapta la înălțimea unei inespugnabile forțări a na- ționalității noastre.

Sintem siguri că tot ce este minte luminată și inimă românească în această țară, ne va înțelege și ne va urma“.

Tribuna Literară.

Dela teatru.

Aseară, Luni în 4 Oct., s'a reprezentat în teatru din loc, comedia în 5 acte „Ultimo” de G. de Moser. A fost tot odată și primul debut ca oaspe, al dlui Robert de Lenor, dela teatru de curte din Stuttgart. Piesa „Ultimo” e în general bună, în unele locuri însă lasă de dorit lămuriri. Reprezentația a fost foarte bună și cu multă siguranță. Dl. Lenor are o rutină de adevărată admirabilă și e atât ca inter- pretator, cât și ca persoană de scenă foarte simpatice. Judecând după reprezentațiile de până acum, teatru dispune de puteri bune. Dl. Prüller e foarte ușor și real în predare, și-a interpretat rolul foarte bine. Hermina Polla a fost în rolul ei de femeie cu simțiri poetice foarte potrivită și a și satisfăcut pe deplin rolului seu. Drăgălaș a fost d-șoara Eleonora Weiser în rolul de fetiță abia eșită din internat. D-șoara Josefina Zubrod a satis- făcut rolului, dar mai multă gingășie nu ar fi stricat. Dnii Minich, Mauch, Remer și Fischer, asemenea doamnelor Remer și Au- sterlitz sînt cunoscuți și din aul trecut ca buni actori, ținem de prisos ori-ce apreciere. Roluri mai mici bine jucate au avut dnii Ger- haupt și Laube.

Bibliografie.

Studii Literare.

Revenim la valoroasa carte a dlui pro- fesor Teodor Raica din Ploesti, pentru-ca să atragem asupra-i atențiunea tuturor cărtura- rilor nostri, mai ales însă a profesorilor și das- călilor români, dela cari asemenea cărți n'ar trebui să lipsească.

E destul, deocamdată, să arătăm cuprin- sul bogat al acestui volum de peste 160 pa- gine. El conține (partea I) un studiu critic intitulat: „O gramatică parodis” (pe 54 pagini), apoi: „Veacul al XVI. Limba și literatura Românilor de A. Lupul-Lămbescu, asemenea un articol critic. Urmează în fine cel mai bogat și mai interesant studiu: „Codrul frate cu Românul” un studiu asupra doinei române, plin de observații originale și frapante, tratat cu mare pricepere în mod științific. Acest tratat are 2 părți: „Colonizarea” și „descale- carea”, și prezintă o lectură foarte multumi- toare, care deșteaptă în mintea gânditoare mulțime de idei asupra raportului gingaș, ce se manifestă, prin poezia populară, între Ro- mâni și codrul verde (Frunză verde, ... foaie verde.)

Partea ultimă (IV) a cărții cuprinde un studiu filologic asupra prepoziției „de”. Este o completă monografie a acestei particule așa de deasă și așa de cu multe înțelesuri în limba noastră. Etă titlul acestei părți: Selec- ționea graiului; „de” ca prepoziție; rapor- turi casuale; „de” ca adverb; „de” ca pro- nume; „de” ca conjuncție.

Credem, că și din aceste puține notițe iubitorii de studii limbii române vor pri- cepe însemnătatea acestei cărți, care mai are încă rări însușiri de a fi eșită în raport cu valoarea sa. Costă numai 75 cr., și se poate procura dela librăria societății noastre pe ac- țione „Tipografia”.

Discursuri politice. A apărut: T ke Ioan Discursuri politice vol. I. (1886 - 1892) cu prefață de: Raportul asupra convenției con- stituite în Germania. — București, editura librăriei „M. & Müller 1897 volum 8° mare de 371 — Preț 4 lei.

Seminarul român din Lipsca. A apărut al IV-lea raport al vestitului seminar filologic de sub conducerea zelosului: profesor Dr. G. Weigand, sub următorul titlu:

„Vierter Jahresbericht des Instituts für rumänische Sprache zu Leipzig. Herausge- geben von dem Leiter des Institut Dr. Gus- tav Weigand. Leipzig, Joh. Ambrosius Barth. 1897—8° X+336 pag“.

Voluminosul raport cuprinde: Prefață și raport anual de Dr. Gustav Weigand.

Formarea singularului — de Ernst Bacmeister.

Starea actuală a formării pluralului în limba daco-română de Hermann Thalmann.

Codicele Dimonie de Dr. G. Weigand.

Întrebuințarea lui „pre” la acustiv (continuare din anul trecut) de St. Stinghe.

Dialectele de pe Criș și Murăș de Dr. G. Weigand.

Disertațiune economică. A apărut: Disertațiune economică despre bunătatea și foloasele farinei cernută cu ciurelul și cu sita rară și despre zidirea morilor lărd taz — de Asenție Severu. Disertațiunea aceasta a fost cetită în adunarea generală dela Mediaș a „Asociațiunii”. Broșura de 15 pagine costă numai 5 cruceri și se poate procura și dela librăria noastră, „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiin, strada Poplăci nr. 15.

La librăria „Tipografia”, societate pe ac- țuni în Sibiin, se află următoarele cărți:

„Memorial”, Archiep. și Metro- politul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea	fl. 1.30
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu	— 28
„Critice” 1867—1892, de Maio- rescu. Vol. I. și II. 2 fl. — cr.	4—
„Poveștile Bănatului”, de Că- tana	— 30
„Literatura popor. română”, de Gaster	2.50
„Introducere în Cărțile Tes- tamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu	2.50
„Cergitorul”, dramă în 2 acte de Livescu	— 50
„tudii Critice”, de Ghera. Vol. I. și II. 2 fl. 20 cr.	4—
„Higiene română”, de Dr. Leo Murășianu	1—
„Izvoade”, de Demetrescu	4—
„Trandafiri și vioarele”, de Pop-Reteganul	— 60
„Din Moldova”, schițe de Ko- tzebue	1—
„Floarea din Firenze”, de Li- vescu	— 50
„Istoria Românilor sub Mi- haiu-Vodă-Viteazul”, de Ni- colau Bălcescu	2—
„Trăvnițe”, 10 piese Slovești Vol. I. și II. 1 fl. 50 cr.	3—
„Scrierile părinților aposto- lești”, de Dr. Iuliu Olariu	— 70
„Merinde dela școală”, de Popa	— 60
„Despre influența impregiu- rilor”, de Panaite Zosin	— 50
„Memorii din timpul război- ului”, de Georgescu	— 88
„Pui de lei”, poezii eroice, de Nenițescu	1—
„edite de gală	2—
„Iosii”, de Macedonski	2—
„Copii de pe natură”, de Ne- gruzzi	1.50

La comanda de din afară să se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., iar pentru expediție recomandată 2) cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Musică. Au apărut în edițiune litogra- fiată 4 piese musicale aranjate pentru cor mic de dl. Val. Magau: „Iorghina”, cântec popular de prin părțile ungurene și bănățene (cvinet); „Dorule o dorule”, cântec popular de sub podgoriile aradane (cvinet); „Nușca”, pe melodia dansului „Pe picior” din Binat (sextet) și „Foaie verde triptic” cântec po- poral de pe șesul Bârsi (cvinet). Se află de vânzare la autor în Arad. Prețul unei piese — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr. porto.

Sosiți în Sibiin.

În 5 Oct. n. 1897.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Baron Szent kerezy, comite-suprem din Deva; L. Marschall, sub- colonel din London; Darko, locotenent din Galați; Repasky cu soția din Kassau, Baron I. Bánffy din Maros-Gerse, Grof Mikos din Cluj, toți proprietari; d-na Aronsohn din Brașov, Oancea cu soția din Rim- nic, I. Herszényi cu familia din Făgăraș, toți priva- A Nemeș, notar din Făgăraș; Ottoloseu din Rimnic, Jassinger din Budapesta, ambii ingineri; B. Ularik, inspector din Budapesta; Bayer, forestier-suprem din Cărtșoara; Lesch din Berlin, Kohn din Budapesta Hotel „Meltzer”: K. Imre, inspector de asiguranță din Cluj; M. Schwarz din Bistrița, A. Spörl din Alba-Iulia, oficiali; Meick, sublocotenent din Alba- Iulia; A. Hanzu, student din Graz; F. Pendur, eco- nom din Cărtșoara; Margondai din Richigsdorf și I. Zenn din Mergeln, învățători; S. Santoy; nota; din Bell.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30

Săminte	Calitatea per Hect.	de la	până	Calitatea per Hect.
Grâu	75	—	—	76
Băntășesc vechiu	75	—	—	76
Grâu dela Tisa	75	—	—	76
Grâu „Pesta”	75	—	—	76
Grâu de Alba-Rag.	75	—	—	76
„Bacica”	75	—	—	76
Grâu ung. de Nord.	75	—	—	76

Săminte, vechi ori nou	Solu	Calitatea per Hect.	de la	până
Săcăr	—	70—72	—	—
Ors	de nutreț	60—62	—	—
„	de vîmă	62—64	—	—
„	de bere	64—66	—	—
Ovăs	—	58—60	—	—
Cucurus (porumb)	—	—	—	—
Maiz	—	—	—	—
Hrîșcă	—	—	—	—

Grâu	Sept.-Oct.	12.05	12.10
Cucurus	Mart.-Apr.	5.50	5.51
Ovăs	Maiz-Iun.	6.25	6.28
	Maiz-Iul.	6.25	6.28
	Maiz-Aug.	6.25	6.28
	Maiz-Sept.	6.25	6.28
	Maiz-Oct.	6.25	6.28

Produse diverse	Săci	de la	până
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—
„	roșie	—	—
Oleu de rap.	rafinat	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	69—	69.5
„	dela țeară	—	—
Slănină	sventată	60—	60.5
„	afumată	—	—
Său	—	—	—
France	—	—	—
Lietar	slavon nou	—	—
„	băntășesc	—	—
Miere	brută	—	—
„	galbina străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—

Cursul pieței din Sibiin.

Din 1 Oct. n. 1897.

Hărtie-monetă română	Cump.	9.45	vînd. 9.50
Lire turcești	—	10.63	10.78
Imperiali	—	9.60	9.65
Rubli rusești 100 a	—	126.50	127.50
Galbeni	—	5.68	5.66
Napoleon-d'ori	—	9.7	9.8
„ (rusești)	—	9.45	9.50

Bursa de Budapesta.

Din 30 Sept. n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ „ 4 1/2%	128.—	—
„ „ val. cor. 4 1/2%	99.60	—
Imprumutul căilor ferate ung.	122.—	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	122.—	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.—	—
Bonuri rurale ung.	97.0	—
„ croate-slavone	98.60	—
Obligațiunile desp. regalilor	101.60	—
Imprumut cu premiu ung.	155.75	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	142.25	—
Renta de hărtie austriacă	102.25	—
„ de argint austriacă	102.25	—
„ de aur austriacă	125.—	—
Losurile austriace din 1860	161.25	—
Acțiunile băncii austro-ungare	945.—	—
„ de credit ung.	—	—
„ de credit austr.	—	—
Scrieri fondare ale institutiunii de credit și economice „Albina”	102.—	—
Argintul	5.70	—
Galbeni împărătești	5.68	—
Napoleon-d'ori	9.54	—
Mărci 100 imp. germane	58.92	—
London 10 Livres sterlingi	120.15	—

Bursa de Viena.

Din 3 Sept. n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4 1/2%	121.95
Renta ung. v. c. 4 1/2%	99.45
Imprumutul căilor ferate ung.	122.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	102.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	121.65
Bonuri rurale ung.	97.0
„ croate-slavone	98.60
Imprumut cu premiu ung.	155.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	141.—
Renta de hărtie austriacă	102.25
„ argint austriacă	102.25
„ aur austriacă	124.65
Losuri austriace din 1860	166.80
Acțiunile băncii austro-ungare	968.—
„ de credit ung.	—
„ de credit austr.	—
Argintul	5.70
Galbeni Imperătești	5.68
Napoleon-d'Or	9.54
Mărci 100 imp. germane	58.32
London 100 Livres sterlingi	119.55